

Tijdsregistratie en privacy

Nieuws vrijdag 30 mei 2008

Biometrie niet toelaatbaar

In het Nationaal Geografisch Instituut oordeelde de directie dat de klassieke prikklok maar beter kon vervangen worden door een moderner toestel. Er werd zonder diepgaand overleg apparatuur geïnstalleerd die de werktijd registreert op basis van het meten van de handpalm van de werknemer. ACOD liet de zaak onderzoeken.

Protest loont

Bij biometrie maakt men gebruik van een kenmerk dat eigen is aan het lichaam van een individu. Een code, een badge of een adres kan vervangen of nagemaakt worden, maar een handafdruk blijft steeds opspoorbaar. Enkele ACOD-leden gingen niet akkoord met de gang van zaken. Zowel de manier waarop het systeem werd ingevoerd, als het gebrek aan richtlijnen over het gebruik van biometrische gegevens, zette hen aan om uit protest niet deel te nemen aan deze registratiewijze. Bij verder onderzoek blijkt dat in België alles mogelijk is op dit vlak. ACOD legde klacht neer bij de privacycommissie in de hoop dat dit nieuwe fenomeen uitgeklaard wordt. De klacht kreeg gevolg en de registratie van lichaamskenmerken werd uit de grijze zone gehaald.

In naam van de veiligheid

In haar advies van 9 april 2008 legt de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer de regels vast voor het gebruik van biometrische gegevens. Meer en meer worden controles gedaan op basis van lichaamsgegevens zoals vingerafdrukken, DNA, netvlies, iris, omvang van de handomtrek, gelaatsherkenning, stem, handschrift, manier van typen op het PC-klavier of manier om zich voort te bewegen. Dit alles wordt 'verkocht' met het argument dat het voor onze veiligheid is, dat het bepaalde processen vlotter laat verlopen, dat er geen fraude meer mogelijk is, enzovoort. Men mag echter niet vergeten dat men deze gegevens ook elders kan gebruiken, waardoor ons privéleven zwaar onder druk komt te staan.

In naam van de snelheid

Nog niet zo lang geleden ontstond er een handel in adresgegevens, waardoor men ongevraagd een pak overbodige reclamepost krijgt aangesmeerd. Grote winkelketens maken via betaalkaarten persoonlijke profielen op van het koopgedrag en proberen de consument volledig te sturen. Verbruikersorganisaties klagen nu al bedrijven aan die op basis van adresgegevens ongevraagd abonnementen afsluiten.

Maar wat indien lichaamsgegevens in vreemde handen komen? Dan wordt het leven een hel, want dan kan men je doen en laten overal volgen. Uit bevragingen blijkt dat velen absoluut geen probleem hebben met het feit dat een deel van hun lichaam in de computer geregistreerd zit: ze zijn voorstander van opperste snelheid en gemak in alle omstandigheden. De dag dat hun biologische gegevens echter in criminele handen terechtkomen met alle negatieve gevolgen, zullen ze zich deze kortzichtigheid beklagen.

Bindende afspraken

Veiligheid en controle is een maatschappelijk probleem, maar als vakbond kunnen we er in elk geval voor zorgen

dat onze werkgevers op dit vlak zeer voorzichtig te werk gaan zodat de werknemers hiervan geen negatieve gevolgen ondervinden. De privacycommissie maakt zeer duidelijk een verschil tussen wat kan en wat niet kan, en op welke wijze er veilig kan worden gewerkt. Er kan geen sprake zijn van totale vrijheid en het middel moet in verhouding staan tot het beoogde doel.

Het is de eerste maal dat er op dit vlak in ons land een grondig overdachte tekst wordt gepubliceerd die verantwoordelijken in werkzetsels, maar ook bijvoorbeeld in scholen of bibliotheken moet aanzetten tot nadenken en moet leiden tot bindende afspraken.

Proficiat aan de syndicale afgevaardigden van het NGI die de kat de bel aanbonden. Zij hebben geschiedenis geschreven!

De tekst van het advies is te lezen op de website van de privacycommissie: <http://www.privacycommission.be>